

Arrest

nr. 118 466 van 6 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 juli 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 augustus 2013 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 12 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. RECTOR, die *loco* advocaat F. MOLS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 7 maart 2013 een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving als beschikker over voldoende bestaansmiddelen.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 23 juli 2013 de beslissing tot weigerig van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden verzoekster op 23 juli 2013 ter kennis gebracht. Dit zijn de *in casu* bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve moet worden vastgesteld dat tweede en derde verzoek(st)er, geboren op respectievelijk 7 juni 2008 en 6 november 2009, als minderjarigen niet over de vereiste bekwaamheid beschikken om in eigen naam een annulatieberoep bij de Raad in te stellen. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg niet ontvankelijk in zoverre het is ingesteld door tweede en derde verzoek(st)er (*cf.* RvS 15 februari 2006, nr. 155.037).

2.2.1. Eerste verzoekster heeft *in casu* gebruik gemaakt van de in artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene mogelijkheid om een synthesesmemorie in te dienen.

2.2.2. In zoverre eerste verzoekster in haar synthesesmemorie – wat het eerste middel betreft zoals ingeroepen in het inleidende verzoekschrift – onder verwijzing naar stukken die niet voorlagen bij het bestuur nog aanvoert dat verweerder ten onrechte oordeelde dat de inkomsten onzeker waren en onzorgvuldig heeft gehandeld door voortijdig de bestreden beslissingen te nemen en zonder haar de kans te geven om bijkomende en navolgende stukken voor te leggen, dringt de vaststelling zich op dat eerste verzoekster dit betoog slechts voor het eerst naar voren brengt in de synthesesmemorie. Er blijkt ook niet dat zij niet in de mogelijkheid was dit betoog reeds in haar inleidende verzoekschrift aan te brengen. Overeenkomstig artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet mogen geen andere middelen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn. Het lijkt de bedoeling van eerste verzoekster te zijn om, in het kader van huidig voorliggende synthesesmemorie, haar eerste middel uit te breiden, doch de nieuwe toelichting die eerste verzoekster bij het eerste middel in de synthesesmemorie geeft, is als een nieuw middel te beschouwen, dat reeds in het verzoekschrift kon worden geformuleerd zodat het laatijdig is (RvS 11 januari 2000, nr. 84.603; RvS 25 maart 2002, nr. 105.054). Ten overvloede wijst de Raad er ook op dat overeenkomstig artikel 38/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet de synthesesmemorie een procedurestuk is “*waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat*” en die dus geen uitbreiding van het middel toestaat. Er blijkt dan ook niet dat eerste verzoekster dit betoog, onder meer ook gelet op de rechten van verdediging, nog op ontvankelijke wijze voor het eerst in de synthesesmemorie kon inroepen.

2.2.3.1. Verder dringt de vaststelling zich op dat eerste verzoekster zich voor het overige in de “*synthesesmemorie*” beperkt tot een integrale herneming van de middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift. Zij doet ook geen enkel argument ter repliek op de nota met opmerkingen gelden.

2.2.3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip “*synthesesmemorie*” in. Artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

– 39/73 1(,§ 1);

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

2.2.3.3. De benadrukt verder dat het genoemde artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet de synthesesemorie aldus definieert als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

Artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie “zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”.

Uit de samenlezing van artikel 39/81, vijfde en zesde lid van de Vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van zijn wens om een synthesesemorie neer te leggen.

2.2.3.4. Ter terechtzitting worden de partijen uitgenodigd om een standpunt in te nemen over de vraag of de thans ingediende synthesesemorie die aldus een integrale herhaling bevat van de middelen in het inleidende verzoekschrift voldoet aan de vereisten van de synthesesemorie zoals bepaald in artikel 31/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet en of, indien hierop ontkennend moet geantwoord worden, de sanctie vervat in artikel 39/81, zesde lid van de voormelde wet zich opdringt en het gebrek aan belang dient te worden vastgesteld.

Ter terechtzitting brengen geen van beide partijen ter zake concrete argumenten naar voor.

2.2.3.5. De Raad stelt vast dat de akte die eerste verzoekster neerlegt als “synthesesemorie” niet voldoet aan de wettelijke definitie van dit begrip in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet. De vaststelling dringt zich immers op dat de wettekst spreekt over een samenvatting van alle aangevoerde middelen en dat de memorie die eerste verzoekster heeft ingediend geen samenvatting van de middelen zoals aangevoerd in het inleidende verzoekschrift bevat.

2.2.3.6. De memorie die eerste verzoekster *in casu* overmaakte heeft geen enkele meerwaarde nu deze – los van de niet-ontvankelijke ‘uitbreiding’ van het eerste middel – een loutere reproductie is van het verzoekschrift. Er werd zelfs geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om te repliceren op de argumenten zoals naar voor gebracht in de nota met opmerkingen. Het overmaken van een synthesesemorie die een letterlijke herneming inhoudt van de middelen van het verzoekschrift heeft

enkel tot gevolg dat de procedure nutteloos wordt vertraagd. Er wordt benadrukt dat eerste verzoekster de keuze heeft, maar geen plicht, al dan niet een synthesememorie neer te leggen.

2.2.3.7. Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

2.3. De Raad stelt, gelet op hetgeen voorafgaat, de onontvankelijkheid van het beroep vast.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS